

Zielenheimwee

Ingrid de Bonth, Hugo De Cnodder & Eddy Maus

Voorschoten / Brugge, december 2020

Copyright © 2020 Ingrid de Bonth, Hugo De Cnodder & Eddy Maus

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de bovengenoemde samenstellers van deze foto-poëziebundel.

Fragiel samenspel

Iets in het licht geven, iets heel persoonlijks. Dat kan een bijzonder fragiel proces zijn. Het vergt moed en vertrouwen. Maar die kunnen juist ontstaan wanneer mensen elkaar in hun wederzijdse fragiliteit durven ontmoeten. Precies dat geluk viel ons ten deel en zo werden wij de samenstellers van deze foto-poëziebundel. In maart 2020 maakte Hugo De Cnodder een fotoreeks in en van zijn geliefde stad Brugge. In de vroege herfst bundelde hij zijn krachten met zijn kompaan Eddy Maus, met wie hij al ruim vijftien jaar kleinschalige zwart-wit fotoprojecten ontwikkelt. Eddy droeg zorg voor het artistieke werk in de doka en zo ontstond een kleine verzameling melancholische beelden van een eeuwenoude stad in veel van haar hoedanigheden. Dat was het moment waarop Hugo besloot dit prille resultaat te delen met een groep intimi.

Aldus bereikte deze reeks Ingrid de Bonth, die zo goed als per kerende post aan Hugo liet weten: “Deze beelden ‘smeken’ bijkans om poëzie... Zoals ze zelf eigenlijk ook al poëzie in zich dragen.” Een hernieuwde samenwerking bleek geboren. Hugo en Ingrid brachten al vaker dingen tot stand, maar nooit eerder betrof dat een samenspel van zeer persoonlijk werk. Toch durfden zij deze sprong naar het licht aan, vanuit de hoop en het vermoeden dat deze arbeid zou kunnen leiden tot een waardevolle synergie. Een synergie die het gezamenlijke werk wellicht naar een hoger plan kon tillen.

De zeven gedichten die in deze bundel de Brugse beelden vergezellen, schreef Ingrid op verschillende momenten en gedurende een periode van een aantal jaren. De aanleidingen en inspiratiebronnen waren steeds heel divers. Meer dan eens waren het maçonnieke ervaringen die uitnodigden tot het toevertrouwen van inzichten en gevoelens aan het geduldige papier. De resulterende teksten werden tot nu toe slechts gedeeld met een zeer kleine groep dierbaren. Het was de intrinsieke roep van de kwetsbare foto's die maakte dat deze woorden hun vleugels nu verder zullen uitslaan.

Moge deze bundel ons gevoel kunnen overbrengen. Zielenheimwee tot de puurste kern.

Voorschoten/Brugge, december 2020

Ingrid de Bonth, Hugo De Cnodder & Eddy Maus

Blinde muur

Ik ben met m'n ogen dicht door de muur gerend.
Het blinde vertrouwen echoot na en doet nog pijn, soms...
Wat laat ik toe - wat mag er van mij uitgaan?

Jij klopt drie keer terug: ik ben er -
hier ben je veilig, hier kan jij zijn:
binnen

Alziend

In dat oog
waar de storm zich wegwaant,
waar de storm zich ontkent,
maar aanwezig, zo aanwezig...

Waar de handen omvatten
en de ziel zich bevrijdt
van de flarden die vliesen
en het woord dat verwaait.

Maar het zal me niet losraken,
want de luwte is schijn
en de stroom zal me drijven
tot ademsnoed toe.

Windstilte bestaat niet...

Horizon

Als straks de klok op twaalf staat
en alle eindjes worden tot een nieuw begin:
gelukkig de starter,
die rugwaarts kan lopen op het oude pad.
Cirkelrimpelingen van het hart
door een liefdevol hervinden op een kruispunt van de ziel.
Mijn knapzak is nooit meer dan een stok en doek verbonden,
maar daarin schuilt het grote woeden van het zijn -
Als het meisje dat huilend op haar steen
zich verloren voelt in een woud van eindeloze Schoonheid:
oneindig nabij en schier onbereikbaar,
totdat de doek zich openvouwt
naar alle zijden van de wereld.
'What's the matter with you rock?'
Huilend, huilend, helemaal alleen...
Maar dan een stille zegening
die de wind doet opsteken uit onverwachte hoek:
sta op, ga door, jou wacht een nieuwe reis...

Door

Brug die daar ligt in het licht van een norse zon -
Je overziet de vissen die - zelf nors ook -
hardnekkig blijven zwemmen tegen stromen van altijd

Nors plus hardnekkig maakt de hoop die ons optilt:

- dankjewel, brug
- dankjewel, zon

Ga door, vissen!

Kruispunt

Jij... Jou ben ik al veel te lang kwijt –
Domweg omdat de Tijd zich volstrekt vergiste
op een kruispunt dat niet voor jou was

Kaars van Kairos

Als de kaars die daar staat
wachtend op ontbranding
wetend van de mogelijkheid
verlangend naar de kans

Als de kaars die daar staat
drager van potentie
vonken-bieder van de hoop
ontvank'lijk voor het vuur

Geef dat dit licht ontstoken wordt
opdat de hoop ontwaakt
zodat de sluiers dunner zijn
en heelheid me weer raakt

Streep

Mijn horizon is een streep:
een verzameling punten vanwaaruit
de eeuwige cirkel is getrokken als
het onuitgesproken perspectief van
leven, liefhebben en sterven
in cyclische oneindigheid.
O liefde, help me door de eeuwen heen –
voer me over de streep –
de deuren staan wagenwijd open...

